

[Lorentzen.]

kun ganske få, og det er som regel næsten altid de samme, medens de egentlige ejere passivt og stiltørdigt holder sig hjemme.

Man kan heller ikke sige andet, end at staten har været ret flink med hensyn til at tage sin part. Ser man på aktieselskabsudbytterne gennem en række år, ikke mindst de senere år, finder man, at hvis aktionærerne f. eks. får 300 000 kr., så tager staten forlods måske 350 000 kr. — det er i hvert fald altid to tal, der ligger nogenlunde ens — og når pengene bliver udbetalt til aktionærerne, får staten yderligere gennemsnitligt ca. 50 pct. af det, aktionærerne får.

Disse bemærkninger er foranlediget af de synspunkter, det ærede medlem hr. Hans Rasmussen gjorde gældende, og som på dette punkt i hvert fald ikke er rigtige.

Det, vi alle er interesseret i her i dette land, det er, at der skabes en højere produktivitet, og hvis det fremsatte lovforslag kan bidrage hertil, gør det en god gerning. Jeg læste i går i et blad — det var „Information“ — en ypperlig artikel, der hed „Mortensens Danmark“. Mortensen er en brav chauffør, der tjener 11 000 kr. om året, og da man spurgte ham, om han ville arbejde en time mere mod at få 24 000 kr., sagde han: nej, det er jeg for klog til, jeg kan regne. Nu tør jeg ikke sige, om ikke tallet 24 000 var et lidt for voldsomt udsving, at hr. Mortensen måske nok har regnet forkert. Men jeg kender mange mennesker, der er uhyre bange for at tjene en ekstraskilling, hvis de vel at mærke skal opgive det til skattevæsenet, og deres angst grunder sig i, at de så kommer op over sygekassegrænsen, den sygekassegrænse, der på så uendelig mange måder spiller en rolle her i landet. Jeg tror i virkeligheden, det er et af de områder, som lovgivningsmagten, eventuelt regeringen, bør have sin interesse henvendt på.

Angående selve lovforslaget er der jo holdt mange taler: to taler af det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard, der omtrent havde samme indhold, en tale af det ærede medlem hr. Hans Rasmussen, der havde en lille vending forskellig fra sidste gang, det ærede medlem behandlede dette spørgsmål, og en tale af den højtærede minister. Man kan jo nok mærke, at kærligheden hos den højtærede minister og hos det ærede med-

lem hr. Hans Rasmussen ikke er så forfærdelig voldsom, det er i hvert fald en tempereret glæde, der vises overfor dette forslag. Det ærede medlem hr. Hans Rasmussen ville gerne indgå en handel om, at den tvungne voldgift kunne bortfalde, og til gengæld tage dette her, der nærmest syntes ham en død fugl. Det var jo også en ganske god handel for det ærede medlem hr. Hans Rasmussen at indgå.

Jeg kan imidlertid sige, at vor interesse for lovforslaget er betydeligt større, særlig så længe lovforslaget holder sig på den frivillige basis, for vi fra vor side har stor interesse i, at der bliver skabt en sund og god atmosfære mellem arbejdsgivere og arbejdere, og at arbejdsgiverne, når virksomheden går godt, så også viser vilje til at honorere deres gamle og trofaste arbejdere, der jo i høj grad har været med til at skabe resultatet.

Mit parti er derfor positivt indstillet overfor lovforslaget og vil være med til at søge det ophøjet til lov, muligvis med nogle ændringer.

Poul Møller: Det ærede medlem hr. Hans Rasmussen benyttede lejligheden i dag til at holde en tale, som vist mere var egnet til og tænkt som en tale holdt ud ad vinduerne — den højtærede formand har brugt denne vending — end som en tale til folketingets medlemmer om fremme af udbyttedeling. Jeg forstod, at tiden var inde til, at De samvirkende Fagforbund mente, det ville være rigtigt, at der blev sagt noget om overenskomstsituationen, om lønsituationen og om lønspørgsmålet til foråret. Men oprigtig talt synes jeg ikke, det direkte vedrører det foreliggende lovforslag, og det ville være forkert, om diskussionen ved denne førstebehandling skulle komme til at dreje sig om overenskomstproblemerne op til marts måned. Det ville der måske være mere grund til at drøfte under næste punkt på dagsordenen, men muligvis var det tanken med det ærede medlem hr. Hans Rasmussens tale, at sagerne skulle behandles som en helhed; man forstod, at der ligesom foresloges en handel om tingene. Jeg ved ikke, om ordføreren for forslagsstillerne, det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard, og det ærede medlem hr. Hans Rasmussen kan blive enige om en sådan handel, men